۴۷۱

ترجمه عنوان نگار

اسم کتاب عنوان نگار (منظوم تاریخ هند)

مصنف تقی (در ترجمه عهدنامه مالک اشتر)

مؤلف

خطی خط نستعلیق ۱۷ سطر خوش

چاپی

سال چاپ یا تحریر ۱۳۲۴ عدد اوراق ۱۲۱

جزء کتب تاریخ شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۶۵۱۰ شماره قبض

واقف دکتر مهدی بیانی تاریخ وقف ۱۳۴۷

طول ۱۷/۱ عرض ۱۰/۷ شماره صفحات

ترجمه عنوان نگارنده رسایل عربستان و لرستان و بروجرد و بختیاری

بسم الله الرحمن الرحیم

حق تعالی دولت ایران را — بر فزوده نعمت و فر و بها
از شهنشاه جوانبخت مهین — دولت و ملت سعادت را قرین
نام پاک شه محمد با علی — زو نبوت با ولایت منجلی
هین ز ترکیب دو اسم جانفزا — هین سلیمانی نگینش نورزا
تابش نورش جهان آباد کرد — از عدالت عالمی را شاد کرد
چارم ذی حجه شهنشاه را — بر سر افسر آمد از نصر خدا
آن کیانی تاج و تخت خسروی — مفتخر از این شه دولت قوی
پور شاهنشاه سلطان احمد است — کو ولیعهدش ز لطف سرمد است
جشن فیروزی فزون از روز عید — دولت و ملت ز حق آمد سعید
شد چراغان شهر و عیش آمد تمام — برتر از شادی و عیش سور و رحم
مطرب و قوال و آتشکارها — هر یکی کرده فریضه خود ادا

در خاتمه میفرماید علیه السلام

بر آنچه عهد کردم مر ترا — در همین عهدی که کتبت شد بها
استواری کرده‌ام بر آن طلب — نفس خود را حجت و بر تو سبب
تا بها نه مر ترا نبود دگر — در شناسای هوای نفس بر
یعنی آنچه گفته‌ام آن کرده‌ام — نی خلاف قول فعل آورده‌ام
ای بسا اقوال و افعال اختلاف — ظاهر او واعظ بباطن بر خلاف
قول و فعل هر کسی آمد یکی — در نفس او نباشد شکی

در خاتمه میفرماید

هم از این عهد آمدستی بر ختام — تتمه منظوم میدارم تمام
خود بفرموده که خواهم از خدا — وسعت رحمت بمطلوبات ما
از بزرگی قدرتش آن کآمده — بر با عطای رغبات و بها
همچنین توفیق گرداند دقیق — بر من و تو آن خدای شفیق
بر آنچه خود در رضا باشد عیان — از قیام عذر واضح در بهان
سوی خلقش از نکویی گشت — نیک اثرها در تمام شهرها
نعمت تام عطای بی شمار — ختم آرد بر من و تو کردگار
هم سعادت هم شهادت کن بیان — بوده‌ایم آنرا بمنت راغبان
بر رسول الله و بر آلش کرام — بس بپایان باشد از ما خوش سلام
حق بحق اولیا و انبیا — بر فقیر عنوان نگار آرد عطا

آغا باید ز عسرت وارهی   کس نماند غیر حق اینها رهی

یا مگر سایهٔ خداوند ودود   از برای حق کند اکرام وجود

سایه با ذات آمد ستی آشنا

خاتمه این بس کنم هم بده خدا

